

Reglamentacja Gospodarcza

Reglamentacja - powtórka

- w ujęciu szerokim reglamentacja jest formą interwencjonizmu państwowego
- oznacza ograniczenie swobody działalności gospodarczej przez ustanowienie norm prawnych podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej
- wyjątek od zasady swobodnej działalności gospodarczej, uzasadniany ważnym interesem publicznym z uwzględnieniem zasady proporcjonalności.

Reglamentacja - powtórka

- Interesy i dobra podlegające jej ochronie to:
 - interesy zewnętrzne (polityczne) państwa,
 - prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz rynku wspólnotowego,
 - wyczerpywane zasoby naturalne kraju,
 - zasady współżycia społecznego oraz interesy producentów i konsumentów,
 - interesy gospodarcze państwa,
 - wolna konkurencja.

Reglamentacja - powtórka

- Prawne formy reglamentacji:
- ogólnie obowiązujące przepisy prawa
 - nie są one jednak stanowione przez organy administracji publicznej
 - te kontrolują i sprawują nadzór nad ich przestrzeganiem oraz stosują odpowiednie środki nadzoru (w tym: sankcje administracyjne określone w przepisach prawa);
- indywidualne akty administracji gospodarczej – mają postać decyzji administracyjnych.
 - Koncesje, Zezwolenia

Reglamentacja

- Ochrona konkurencji i konsumentów
- Wolna konkurencja, jako mechanizm gospodarczy, jest jednym z podstawowych dóbr chronionych
- Konkurencja stanowi formę rywalizacji przedsiębiorców o korzyści ekonomiczne, osiągnięte ze sprzedaży towarów i usług, rynki zaopatrzenia i zbytu, a także o siłę roboczą. Obejmuje więc różne czynności nakierowane na eliminację rywali i pozyskanie klientów kosztem rywali działających w tej samej branży towarowej.

Reglamentacja

- Podstawowy akt prawny
- Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 798)

Reglamentacja

- Praktyki ograniczające konkurencję
 - porozumienia ograniczające konkurencję
 - nadużywanie pozycji dominującej).

Reglamentacja

- POROZUMIENIA OGRANICZAJĄCE KONKURENCJĘ

- Porozumienia –

- umowy zawierane między przedsiębiorcami, między związkami przedsiębiorców oraz między przedsiębiorcami i ich związkami albo niektóre postanowienia tych umów,
- uzgodnienia dokonane w jakiejkolwiek formie przez dwóch lub więcej przedsiębiorców lub ich związki,
- uchwały lub inne akty związków przedsiębiorców lub ich organów statutowych.

Porozumienia ograniczające konkurencję

- Art. 6. 1. Zakazane są porozumienia, których celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym, polegające w szczególności na:
 - 1) ustalaniu, bezpośrednio lub pośrednio, cen i innych warunków zakupu lub sprzedaży towarów;
 - 2) ograniczaniu lub kontrolowaniu produkcji lub zbytu oraz postępu technicznego lub inwestycji;
 - 3) podziale rynków zbytu lub zakupu;
 - 4) stosowaniu w podobnych umowach z osobami trzecimi uciążliwych lub niejednorodnych warunków umów, stwarzających tym osobom zróżnicowane warunki konkurencji;
 - 5) uzależnianiu zawarcia umowy od przyjęcia lub spełnienia przez drugą stronę innego świadczenia, niemającego rzeczowego ani zwyczajowego związku z przedmiotem umowy;
 - 6) ograniczaniu dostępu do rynku lub eliminowaniu z rynku przedsiębiorców nieobjętych porozumieniem;
 - 7) uzgadnianiu przez przedsiębiorców przystępujących do przetargu lub przez tych przedsiębiorców i przedsiębiorcę będącego organizatorem przetargu warunków składanych ofert, w szczególności zakresu prac lub ceny.

Porozumienia ograniczające konkurencję

- Art. 6 ust. 2. Ustawy
- Porozumienia, o których mowa w ust. 1, są w całości lub w odpowiedniej części nieważne, z zastrzeżeniem art. 7 i 8.

Porozumienia ograniczające konkurencję

- Wyjątki:
- Art. 7 i 8 Ustawy

Wyjątek nr 1

- Art. 7. 1. Zakazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1, nie stosuje się do porozumień zawieranych
- między:
 - 1) konkurentami, których łączny udział w rynku w roku kalendarzowym poprzedzającym zawarcie porozumienia nie przekracza 5%;
 - 2) przedsiębiorcami, którzy nie są konkurentami, jeżeli udział w rynku posiadany przez któregokolwiek z nich w roku kalendarzowym poprzedzającym zawarcie porozumienia nie przekracza 10%.

Wyjątek nr 2

- Art. 8. 1. Zakazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1, nie stosuje się do porozumień, które jednocześnie:
 - 1) przyczyniają się do polepszenia produkcji, dystrybucji towarów lub do postępu technicznego lub gospodarczego;
 - 2) zapewniają nabywcy lub użytkownikowi odpowiednią część wynikających z porozumień korzyści;
 - 3) nie nakładają na zainteresowanych przedsiębiorców ograniczeń, które nie są niezbędne do osiągnięcia tych celów;
 - 4) nie stwarzają tym przedsiębiorcom możliwości wyeliminowania konkurencji na rynku właściwym w zakresie znacznej części określonych towarów.
- 2. Ciężar udowodnienia okoliczności, o których mowa w ust. 1, spoczywa na przedsiębiorcy.
- 3. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, wyłączyć określone rodzaje porozumień
- spełniające przesłanki, o których mowa w ust. 1, spod zakazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1, biorąc pod uwagę korzyści, jakie mogą przynieść określone rodzaje porozumień.

Reglamentacja

- II. NADUŻYWANIE POZYCJI DOMINUJĄCEJ
- Pozycja dominująca – rozumie się przez to pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku właściwym przekracza 40%.

Nadużywanie pozycji dominującej

- Samo posiadanie pozycji dominującej nie jest zabronione
- zabronione natomiast jest jej nadużywanie.

Nadużywanie pozycji dominującej

- Rynek właściwy
 - rozumie się przez to rynek towarów,
 - które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz
 - są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji.

Nadużywanie pozycji dominującej

- Art. 9. 1. Zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców.
- 2. Nadużywanie pozycji dominującej polega w szczególności na:
 - 1) bezpośrednim lub pośrednim narzucaniu nieuczciwych cen, w tym cen nadmiernie wygórowanych albo rażąco niskich, odległych terminów płatności lub innych warunków zakupu albo sprzedaży towarów;
 - 2) ograniczeniu produkcji, zbytu lub postępu technicznego ze szkodą dla kontrahentów lub konsumentów;
 - 3) stosowaniu w podobnych umowach z osobami trzecimi uciążliwych lub niejednorodnych warunków umów, stwarzających tym osobom zróżnicowane warunki konkurencji;
 - 4) uzależnianiu zawarcia umowy od przyjęcia lub spełnienia przez drugą stronę innego świadczenia, niemającego rzeczowego ani zwyczajowego związku z przedmiotem umowy;
 - 5) przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji;
 - 6) narzucaniu przez przedsiębiorcę uciążliwych warunków umów, przynoszących mu nieuzasadnione korzyści;
 - 7) podziale rynku według kryteriów terytorialnych, asortymentowych lub podmiotowych.

Nadużywanie pozycji dominującej

- Art. 9 ust. 3. Czynności prawne będące przejawem nadużywania pozycji dominującej są w całości lub w odpowiedniej części nieważne.

Przykład

- wyrok SOKiK z dnia 27-01-2016, sygn. XVII AmA 149/14
 - Obciążenie odbiorców kosztami budowy urządzenia kanalizacyjnego poza granicami nieruchomości jako nadużycie pozycji dominującej
 - Przedsiębiorstwo wodno-kanalizacyjne

- 1. **Prezes UOKIK** wydaje **decyzję** o uznaniu praktyki za ograniczającą konkurencję, jeżeli stwierdzi naruszenie zakazów określonych w art. 6 lub w art. 9 ustawy lub w art. 101 lub w art. 102 TFUE.
- 2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu **nakazuje zaniechanie** stosowania praktyki naruszającej zakazy, o których mowa w art. 6 lub w art. 9 ustawy lub w art. 101 lub w art. 102 TFUE, jeżeli do czasu wydania decyzji praktyka ta nie została zaprzestana.
- 3. Ciężar udowodnienia, że praktyka naruszająca zakazy, o których mowa w art. 6 lub w art. 9 ustawy lub w art. 101 lub w art. 102 TFUE, została zaprzestana, spoczywa na przedsiębiorcy.

- **Prezes Urzędu** może w takiej decyzji, nakazać, w celu zaniechania stosowania praktyki lub usunięcia jej skutków, zastosowanie środków polegających w szczególności na:
 - 1) udzieleniu licencji praw własności intelektualnej na niedyskryminacyjnych warunkach;
 - 2) umożliwieniu dostępu do określonej infrastruktury na niedyskryminacyjnych warunkach;
 - 3) zmianie umowy;
 - 4) zapewnieniu innym podmiotom dostawy określonych produktów lub świadczenia określonych usług na niedyskryminacyjnych warunkach.

Kazus

- Prezes zarządu spółki X sp. z o.o., będącej producentem okien, w korespondencji elektronicznej z Prezesem zarządu spółki Y sp. z o.o., działającej na tym samym rynku produktowym i geograficznym, zawarł następującą propozycję: „W celu podniesienia wyników sprzedaży, od Nowego Roku powinniśmy nie schodzić poniżej ceny 1000 PLN na podstawowy asortyment.” W odpowiedzi na ww. e-mail prezes zarządu spółki Y odpisał: „Dobry pomysł. Działamy.”
- Proszę ocenić opisane zdarzenie z punktu widzenia ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Jakiego znaczenia miałyby fakt, że w praktyce do realizacji uzgodnienia nie doszło?

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- **Koncentracją** możemy nazwać zwiększenie potencjału koncentrujących się przedsiębiorców w celu wzmocnienia pozycji na rynku.
- W praktyce koncentracja przynosi trwałą zmianę w kontroli zainteresowanych przedsiębiorstw.

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- Sprawowanie kontroli nad koncentracją przedsiębiorców na terenie Polski należy do kompetencji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W myśl tego założenia każda większa koncentracja jest kontrolowana przez UOKiK

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- Przedsiębiorcy, którzy decydują się na dokonanie koncentracji powinni **zgłosić** taki zamiar Prezesowi UOKiK oraz udzielić wszelkich niezbędnych wyjaśnień w tym zakresie.
- Ten, na podstawie podanych przez przedsiębiorcę informacji, ustala, czy koncentracja doprowadzi do powstania lub umocnienia pozycji dominującej oraz jaki będzie miała wpływ na konkurencję

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- Zamiar koncentracji podlega zgłoszeniu Prezesowi Urzędu, jeżeli:
- 1) łączny światowy obrót przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji w roku obrotowym poprzedzającym rok zgłoszenia przekracza równowartość **1 000 000 000 euro** lub
- 2) łączny obrót na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji w roku obrotowym poprzedzającym rok zgłoszenia przekracza równowartość **50000 000 euro**.

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- 2. Obowiązek ten dotyczy zamiaru:
 - 1) połączenia dwóch lub więcej samodzielnych przedsiębiorców;
 - 2) przejęcia - przez nabycie lub objęcie akcji, innych papierów wartościowych, udziałów lub w jakikolwiek inny sposób - bezpośredniej lub pośredniej kontroli nad jednym lub więcej przedsiębiorcami przez jednego lub więcej przedsiębiorców;
 - 3) utworzenia przez przedsiębiorców wspólnego przedsiębiorcy;
 - 4) nabycia przez przedsiębiorcę części mienia innego przedsiębiorcy (całości lub części przedsiębiorstwa), jeżeli obrót realizowany przez to mienie w którymkolwiek z dwóch lat obrotowych poprzedzających zgłoszenie przekroczył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej równowartość 10 000 000 euro.

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- Art. 14 [Wyłączenia] Nie podlega zgłoszeniu zamiar koncentracji m.in.:
- 1) jeżeli obrót przedsiębiorcy, nad którym ma nastąpić przejęcie kontroli, zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2, nie przekroczył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w żadnym z dwóch lat obrotowych poprzedzających zgłoszenie równowartości 10 000 000 euro;
- 5) przedsiębiorców należących do tej samej grupy kapitałowej.

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- Kazus - koncentracja
- Obrót spółki Alfa na terytorium Polski w 2017 roku wyniósł 45 milionów euro,
- obrót spółki Beta na terytorium Polski w 2017 roku wyniósł 4 miliony euro.
- Spółka Beta jest kontrolowana przez spółkę Alfa.
- W 2018 roku spółka Alfa zamierza przejąć kontrolę nad spółką Car.
- Obrót spółki Car na terytorium Polski w 2016 i 2017 roku wyniósł 4 miliony euro.
- Czy przejęcie przez spółkę Alfa kontroli nad spółką Car spełnia kryteria koncentracji w zakresie wysokości obrotu ustalone w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów?

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- Kazus – odpowiedź
- Art. 13, 14 i 16 Ustawy UOKIK
- Po zsumowaniu obrót spółek uczestniczących w koncentracji wynosi 53 000 000 euro, a zatem spełniona jest przesłanka, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2 u.o.k.k. Przejęcie przez spółkę Alfa kontroli nad spółką Car spełnia kryteria koncentracji w zakresie wysokości obrotu ustalone w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów.
- w roku 2016 i 2017 obrót spółki Car również nie przekroczył na terytorium RP równowartości 10 000 000 euro, zamiar koncentracji nie podlega zgłoszeniu.

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- Grupa kapitałowa?
- Holding?

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- Grupa kapitałowa
- rozumie się przez to wszystkich przedsiębiorców, którzy są kontrolowani w sposób bezpośredni lub pośredni przez jednego przedsiębiorcę, w tym również tego przedsiębiorcę;

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- Grupa kapitałowa
- Jak należy rozumieć tę kontrolę?
 - Przyjąć jednak należy, iż chodzi tu o kontrolę, o której mowa w art. 4 pkt 4 Ustawy UOKIK, czyli możliwość wywierania decydującego wpływu na innego przedsiębiorcę.

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- Art..4 4) Ustawy UOKIK
- przejęciu kontroli - rozumie się przez to wszelkie formy bezpośredniego lub pośredniego uzyskania przez przedsiębiorcę uprawnień, które osobno albo łącznie, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności prawnych lub faktycznych, umożliwiają wywieranie decydującego wpływu na innego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców; uprawnienia takie tworzą w szczególności:
 - a) dysponowanie bezpośrednio lub pośrednio większością głosów na zgromadzeniu wspólników albo na walnym zgromadzeniu, także jako zastawnik albo użytkownik, bądź w zarządzie innego przedsiębiorcy (przedsiębiorcy zależnego), także na podstawie porozumień z innymi osobami,
 - b) uprawnienie do powoływania lub odwoływania większości członków zarządu lub rady nadzorczej innego przedsiębiorcy (przedsiębiorcy zależnego), także na podstawie porozumień z innymi osobami,
 - c) członkowie jego zarządu lub rady nadzorczej stanowią więcej niż połowę członków zarządu innego przedsiębiorcy (przedsiębiorcy zależnego),
 - d) dysponowanie bezpośrednio lub pośrednio większością głosów w spółce osobowej zależnej albo na walnym zgromadzeniu spółdzielni zależnej, także na podstawie porozumień z innymi osobami,
 - e) prawo do całego albo do części mienia innego przedsiębiorcy (przedsiębiorcy zależnego),
 - f) umowa przewidująca zarządzanie innym przedsiębiorcą (przedsiębiorcą zależnym) lub przekazywanie zysku przez takiego przedsiębiorcę;

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- W praktyce zasadą jest jednak, że w przypadku każdej grupy kapitałowej występuje jeden przedsiębiorca dominujący wobec wszystkich pozostałych uczestników grupy. Przedsiębiorca ten sprawuje bezpośrednią lub pośrednią kontrolę nad wszystkimi pozostałymi uczestnikami tej grupy.

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- Przykłady grup kapitałowych:
- Członkowie zarządu spółki akcyjnej A (spółki dominującej) stanowią więcej niż połowę członków zarządu spółki z o.o. B (spółki zależnej) oraz spółka A posiada 75% akcji w spółce akcyjnej C (spółce zależnej).
- Spółka z o.o. A (spółka dominująca) jest uprawniona do powoływania większości członków rady nadzorczej spółki akcyjnej B (spółki zależnej) oraz spółka A dysponuje większością głosów na walnym zgromadzeniu spółdzielni zależnej.
- Spółka akcyjna A (spółka dominująca) posiada umowę przewidującą zarządzanie spółdzielnią oraz spółka A posiada 80% udziałów w spółce z o.o. B (spółce zależnej).

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- (Kazus) – grupa kapitałowa
- Spółka A posiada 50% udziałów w spółce B oraz prawo do powoływania większości członków zarządu spółki B, ponadto spółka A posiada 51% akcji w spółce C oraz umowę, na mocy której uzyskuje uprawnienie do całości zysku spółki D. Czy spółki B, C i D wchodzą w skład grupy kapitałowej tworzonej przez spółkę A?

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- Kazus – odpowiedź
 - spółki B, C i D wchodzą w skład grupy kapitałowej tworzonej przez spółkę A.
 - Aby rozstrzygnąć problem, należało zbadać, czy spółka A przejęła kontrolę nad pozostałymi spółkami.
 - Wskazać trzeba, że o przejęciu kontroli decydują zarówno **okoliczności prawne** (np. posiadanie udziałów w ilości dającej prawo do ponad 50 proc. głosów w organach innego przedsiębiorcy lub prawa weta przy podejmowaniu decyzji o kluczowym znaczeniu dla strategicznych działań biznesowych), jak i **faktyczne** (np. posiadanie znacznego pakietu udziałów, nie dającego prawa do ponad 50 proc. głosów w organach innego przedsiębiorcy, ale np. do 40 proc., przy istotnym rozproszeniu głosów pozostałych wspólników).

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- Dokonanie koncentracji przez przedsiębiorcę zależnego uważa się za jej dokonanie przez przedsiębiorcę dominującego.

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- Decyzje – Prezes UOKIK
 - Dozwolone koncentracje
 - Dozwolenie warunkowe
 - Zakaz (i wyjątek)

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- (dozwolona koncentracja)
- **Prezes Urzędu, w drodze decyzji**, wydaje zgodę na dokonanie koncentracji, w wyniku której konkurencja na rynku nie zostanie istotnie ograniczona, w szczególności przez powstanie lub umocnienie pozycji dominującej na rynku.

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- (koncentracja warunkowa)
- Prezes Urzędu, w drodze decyzji, wydaje zgodę na dokonanie koncentracji, gdy - po spełnieniu przez przedsiębiorców zamierzających dokonać koncentracji określonych warunków konkurencja na rynku nie zostanie istotnie ograniczona, w szczególności przez powstanie lub umocnienie pozycji dominującej na rynku.

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- (koncentracja warunkowa)
- Prezes Urzędu może na przedsiębiorcę lub przedsiębiorców zamierzających dokonać koncentracji nałożyć obowiązek lub przyjąć ich zobowiązanie, w szczególności do:
 - 1) zbycia całości lub części majątku jednego lub kilku przedsiębiorców,
 - 2) wyzbycia się kontroli nad określonym przedsiębiorcą lub przedsiębiorcami, w szczególności przez zbycie określonego pakietu akcji lub udziałów, lub odwołania z funkcji członka organu zarządzającego lub nadzorczego jednego lub kilku przedsiębiorców,
 - 3) udzielenia licencji praw wyłącznych konkurentowi
- - określając w decyzji, o której mowa w ust. 1, termin spełnienia warunków.

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- (koncentracja warunkowa)
- W decyzji tej Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę lub przedsiębiorców obowiązek składania, w wyznaczonym terminie, informacji o realizacji tych warunków.

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- (Zakaz i wyjątek)
- Prezes Urzędu zakazuje, w drodze decyzji, dokonania koncentracji, w wyniku której konkurencja na rynku zostanie istotnie ograniczona, w szczególności przez powstanie lub umocnienie pozycji dominującej na rynku.
- Prezes Urzędu wydaje, w drodze decyzji, zgodę na dokonanie koncentracji, w wyniku której konkurencja na rynku zostanie istotnie ograniczona, w szczególności przez powstanie lub umocnienie pozycji dominującej na rynku, w przypadku gdy odstąpienie od zakazu koncentracji jest uzasadnione, a w szczególności:
 - 1) przyczyni się ona do rozwoju ekonomicznego lub postępu technicznego;
 - 2) może ona wywrzeć pozytywny wpływ na gospodarkę narodową.

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- Konsekwencje niewykonania obowiązku zgłoszenia zamiaru koncentracji:
 - Niewypełnienie obowiązku zgłoszenia zamiaru koncentracji prowadzić może do zastosowania przez Prezesa UOKiK określonych sankcji.
Wszystkie sankcje orzekane są w drodze decyzji, podlegającej zaskarżeniu do SOKiK.

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- Kary pieniężne nakładane na przedsiębiorców
- Kary pieniężne nakładane na osoby pełniące funkcję kierowniczą lub wchodzące w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy
- Art. 106 – 108 Ustawy UOKIK

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- (Kazus)
- Jan Inwestor, nie będący przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, od wielu lat nabywa pakiety akcji w spółkach akcyjnych zapewniających mu większość głosów na walnych zgromadzeniach tych spółek, których łączny obrót w każdym roku przekracza 60 000 000 Euro na terytorium Polski.
- Aktualnie Jan Inwestor zainteresowany jest nabyciem 100% akcji spółki Xena, która od 5 lat sprzedaje swoje wyroby na rynek krajowy (tj. w Polsce), niemniej jej obrót w żadnym roku obrotowym nie przekroczył 1 000 000 Euro.
- Spółka Xena posiada od 3 lat większościowe udziały w dwóch spółkach z o.o. z których każda na terytorium Polski, w każdym z tych 3 lat, utrzymuje obroty na poziomie przekraczającym 10 000 000 Euro.
- Czy konieczne jest w tej sytuacji zgłoszenie do Prezesa UOKiK zamiaru nabycia akcji?

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- Kazus – odpowiedź
- Po zsumowaniu obrót Xeny S.A. oraz jej dwóch spółek zależnych przekracza 10 000 000 euro, a zatem koncentracja **podlega zgłoszeniu Prezesowi UOKiK**.
- Jan Inwestor, jako osoba fizyczna dysponująca większością głosów na walnym zgromadzeniu jednej lub większej liczby spółek akcyjnych, posiada kontrolę, w rozumieniu art. 4 pkt 4 u.o.k.k., nad tymi przedsiębiorcami. On sam jest zatem przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli podejmuje dalsze działania podlegające kontroli koncentracji. Takim działaniem jest nabycie 100% akcji spółki X.
- Przedmiotowe nabycie akcji podlega zgłoszeniu Prezesowi UOKiK jeżeli łączny obrót na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji w roku obrotowym poprzedzającym rok zgłoszenia przekracza równowartość 50 000 000 euro (art. 13 ust. 1 pkt 2 u.o.k.k.). Zgodnie z art. 16 ust. 1 u.o.k.k. obliczając obrót uwzględniamy wszystkich przedsiębiorców należących do grupy kapitałowej, do której należą przedsiębiorcy bezpośrednio uczestniczący w koncentracji.
- Jan Inwestor + spółki kontrolowane przez Jana Inwestora = 60 000 000 euro
- X S. A. + 1 sp. z o.o. + 2 sp. z o.o. = < 1 000 000 + > 10 000 000 + > 10 000 000 euro
- Obrót wszystkich tych spółek w roku obrotowym poprzedzającym rok zgłoszenia niewątpliwie przekracza równowartość 50 000 000 euro.
- Pozornie mogłoby się wydawać, że do sytuacji zastosowanej w kazusie może znaleźć zastosowanie wyjątek o którym mowa w art. 14 pkt 1 u.o.k.k. Zgodnie z tym przepisem zamiar koncentracji nie podlega zgłoszeniu jeżeli obrót przedsiębiorcy, nad którym ma nastąpić przejście kontroli nie przekroczył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w żadnym z dwóch lat obrotowych poprzedzających zgłoszenie równowartości 10 000 000 euro. Obrót X S.A. w żadnym z dwóch lat obrotowych poprzedzających zgłoszenie nie przekroczył na terytorium RP 10 000 000 euro. Niemniej jednak zastosowanie ma tutaj art. 16 ust. 4 u.o.k.k.

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- Kazus – koncentracja
- Marek Sponsor, będący przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, posiada 75% udziałów spółki A, której obroty w każdym roku przekraczają 52 000 000 Euro na terytorium Polski. Spółka A jest właścicielem 90 % akcji spółki B, która od 5 lat sprzedaje swoje wyroby wyłącznie na terytorium Polski, a jej obrót w każdym roku obrotowym przekroczył 10 000 000 Euro. Marek Sponsor jest zainteresowany zakupem od spółki A 50,5% akcji Spółki B. Czy konieczne jest w tej sytuacji zgłoszenie do Prezesa UOKiK zamiaru nabycia akcji?

Antykonkurencyjna koncentracja gospodarcza

- Odpowiedź na kazus
- Przedsiębiorstwo prowadzone przez Marka Sponsora kontroluje w sposób bezpośredni spółkę A oraz w sposób pośredni spółkę B. Należą oni zatem do tej samej grupy kapitałowej w rozumieniu art. 4 pkt 14 u.o.k.k.
- Zgodnie z art. 14 pkt 5 u.o.k.k. zamiar koncentracji spółek należących do tej samej grupy kapitałowej nie podlega zgłoszeniu. Zatem w sytuacji opisanej w kazusie nie ma obowiązku zgłoszenia do Prezesa UOKiK zamiaru nabycia akcji, mimo że łączny obrót osiągany przez przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji w roku obrotowym poprzedzającym rok zgłoszenia przekracza równowartość 50 000 000 euro.

- Instytucja „Leniency”
- jako środek prawny zwalczania praktyk ograniczających konkurencję

Leniency

- (ang. łagodność, pobłażliwość) – instytucja prawa konkurencji (UE, USA), polegająca na możliwości zmniejszenia lub uniknięcia przez przedsiębiorstwo kary pieniężnej, nakładanej przez odpowiedni organ

Leniency

- Pierwszy program leniency został ogłoszony przez Departament Sprawiedliwości USA w 1978 roku.
- W UE polityka leniency funkcjonuje od 1996 roku

- Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów
- ROZDZIAŁ 2. ODSTĄPIENIE OD WYMIERZENIA KARY PIENIĘŻNEJ LUB JEJ OBNIŻENIE W SPRAWACH POROZUMIEŃ OGRANICZAJĄCYCH KONKURENCJĘ.
- art. 113a - 113k

- Art. 113a [Wniosek]
- 1. Przedsiębiorca, który zawarł porozumienie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy lub w art. 101 TFUE, może złożyć do Prezesa Urzędu wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub jej obniżenie, zwany dalej „wnioskiem”.
- 2. Wniosek zawiera opis porozumienia wskazujący w szczególności:
 - 1) przedsiębiorców, którzy zawarli porozumienie;
 - 2) produkty lub usługi, których dotyczy porozumienie;
 - 3) terytorium objęte porozumieniem;
 - 4) cel porozumienia;
 - 5) okoliczności zawarcia porozumienia;
 - 6) okoliczności i sposób funkcjonowania porozumienia;
 - 7) czas trwania porozumienia;
 - 8) rolę poszczególnych przedsiębiorców uczestniczących w porozumieniu;
 - 9) imiona, nazwiska i stanowiska służbowe osób pełniących w porozumieniu znaczącą rolę wraz z jej opisem;
 - 10) czy wniosek został złożony również do organów ochrony konkurencji państw członkowskich Unii Europejskiej lub do Komisji Europejskiej.

Leniency

- Warunkiem uniknięcia odpowiedzialności jest dobrowolna współpraca z organem i ujawnienie informacji o porozumieniu, zanim organ uzyska o nim wiarygodną wiadomość.

Praktyki naruszające zbiorowe interesy
konsumentów.

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- Zakazane są praktyki godzące w zbiorowe interesy konsumentów.
- Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy.

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- Ustawa wyraźnie stwierdza, że **nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów,**
- Oznacza to, iż ustawodawca ma tu na myśli określoną formę interesu zbiorowego, która stanowić będzie kwalifikowaną odmianę interesu publicznego.

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności:
 - 1) naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji;
 - 2) nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji.
 - 3) proponowanie konsumentom nabycia usług finansowych, które nie odpowiadają potrzebom tych konsumentów ustalonym z uwzględnieniem dostępnych przedsiębiorcy informacji w zakresie cech tych konsumentów lub proponowanie nabycia tych usług w sposób nieadekwatny do ich charakteru

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- nieuczciwe praktyki rynkowe
- Ustawa z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 2070)

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- nieuczciwe praktyki rynkowe
- praktyki rynkowe - rozumie się przez to działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy, sposób postępowania, oświadczenie lub informację handlową, w szczególności reklamę i marketing, bezpośrednio związane z promocją lub nabyciem produktu przez konsumenta
- Praktyka rynkowa stosowana przez przedsiębiorców wobec konsumentów jest nieuczciwa, jeżeli jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i w istotny sposób zniekształca lub może zniekształcić zachowanie rynkowe przeciętnego konsumenta przed zawarciem umowy dotyczącej produktu, w trakcie jej zawierania lub po jej zawarciu.

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- nieuczciwe praktyki rynkowe ?
 - Działania i zaniechania wprowadzające w błąd
 - Agresywne praktyki rynkowe
 - Prowadzenie działalności w formie systemu konsorcyjnego
 - Stosowanie kodeksu dobrych praktyk, którego postanowienia są sprzeczne z prawem

Działania i zaniechania wprowadzające w błąd

- Przykłady:
 - posługiwanie się certyfikatem, znakiem jakości lub równorzędnym oznaczeniem, nie mając do tego uprawnienia;
 - prezentowanie uprawnień przysługujących konsumentom z mocy prawa, jako cechy wyróżniającej ofertę przedsiębiorcy;
 - twierdzenie, że produkt jest w stanie leczyć choroby, zaburzenia lub wady rozwojowe, jeżeli jest to niezgodne z prawdą.

Agresywne praktyki rynkowe

- 1. Praktykę rynkową uznaje się za agresywną, jeżeli przez niedopuszczalny nacisk w znaczny sposób ogranicza lub może ograniczyć swobodę wyboru przeciętnego konsumenta lub jego zachowanie względem produktu, i tym samym powoduje lub może powodować podjęcie przez niego decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął.
- 2. Za niedopuszczalny nacisk uważa się każdy rodzaj wykorzystania przewagi wobec konsumenta, w szczególności użycie lub groźbę użycia przymusu fizycznego lub psychicznego, w sposób znacznie ograniczający zdolność przeciętnego konsumenta do podjęcia świadomej decyzji dotyczącej umowy.

- Nieuczciwymi praktykami rynkowymi w każdych okolicznościach są m.in. agresywne praktyki rynkowe:
- 1) wywoływanie wrażenia, że konsument nie może opuścić pomieszczeń przedsiębiorcy bez zawarcia umowy;
- 2) składanie wizyt w miejscu zamieszkania konsumenta, nawet jeżeli nie przebywa on tam z zamiarem stałego pobytu, ignorując prośbę konsumenta o jego opuszczenie lub zaprzestanie takich wizyt, z wyjątkiem przypadków egzekwowania zobowiązań umownych, w zakresie dozwolonym przez obowiązujące przepisy;
- 3) uciążliwe i niewywołane działaniem albo zaniechaniem konsumenta nakłanianie do nabycia produktów przez telefon, faks, pocztę elektroniczną lub inne środki porozumiewania się na odległość, z wyjątkiem przypadków egzekwowania zobowiązań umownych, w zakresie dozwolonym przez obowiązujące przepisy;
- 4) żądanie od konsumenta zgłaszającego roszczenie, w związku z umową ubezpieczenia, przedstawienia dokumentów, których w sposób racjonalny nie można uznać za istotne dla ustalenia zasadności roszczenia
- 5) informowanie konsumenta o tym, że jeżeli nie nabeździe produktu, przedsiębiorcy może grozić utrata pracy lub środków do życia.

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- Prowadzenie działalności w formie systemu konsorcyjnego (system argentyński)
 - rodzaj sprzedaży np. pożyczek gotówkowych, w którym klienci tworzą zrzeszenie (spółdzielnię, konsorcjum) i zaczynają wpłacać składki (raty) w momencie przystąpienia do systemu, natomiast pożyczkę otrzymują dopiero po jakimś czasie.
 - Jeżeli warunki nie zostaną spełnione i uczestnikom systemu nie dopisze szczęście w losowaniach, przedmiot umowy (towar lub pożyczkę) otrzymają dopiero po wpłaceniu całej kwoty wraz z odsetkami.

- Nieuczciwą praktyką rynkową jest stosowanie kodeksu dobrych praktyk, którego postanowienia są sprzeczne z prawem.

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- Prezes Urzędu wydaje **decyzję** o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującą zaniechanie jej stosowania, jeżeli stwierdzi naruszenie ww. zakazów.

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- W decyzji Prezes Urzędu może określić środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów w celu zapewnienia wykonania nakazu, w szczególności zobowiązać przedsiębiorcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji.

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- Ochrona zbiorowych interesów konsumentów przewidziana w ustawie nie wyłącza ochrony wynikającej z innych ustaw, w szczególności z przepisów o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym i przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- Minikazus
- Alfa sp. z o.o. w środku własnego sklepu przykleiła na drzwiach ogłoszenie o treści:
„automatyczne drzwi wyjściowe uległy awarii, każdy klient, który dokonał zakupu za co najmniej 15 złotych może skorzystać z drzwi ewakuacyjnych”

Pytanie:

- Czy jest to nieuczciwa praktyka rynkowa?
- Jeżeli tak, jakiego rodzaju?

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- Minikazus
- Alfa sp. z o.o. sprzedaje produkty ekologiczne i posługuje się w reklamie telewizyjnej certyfikatem jakości żywienia. Certyfikat utracił ważność 3 miesiące wcześniej.
- Pytanie:
 - - czy stanowi to zachowanie nieuczciwą praktykę rynkową?
 - Jeżeli tak, jakiego rodzaju?

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- Minikazus
- Alfa sp. z o.o. sprzedaje telefony komórkowe na odległość. W reklamie telewizyjnej zachwala swoją ofertę m.in. tym, że każdemu klientowi przysługuje termin 14 dni na odstąpienie od zawartej umowy, co wyróżnia ją na rynku.
- Pytanie:
 - - czy mamy do czynienia z nieuczciwą praktyką rynkową?
 - - Jeżeli tak to jakiego rodzaju?

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- Minikazus
- Andrzej Bobek był ubezpieczony w Odra TUIR S.A. od nieszczęśliwych wypadków. Złamał nogę w wyniku upadku na chodniku. Zgłosił szkodę do zakładu ubezpieczeń. Ubezpieczyciel żąda od niego dokumentacji medycznej potwierdzającej leczenie.
- Pytanie:
 - - czy ubezpieczyciel stosuje nieuczciwą praktykę rynkową?
 - - jeśli tak, to jakiego rodzaju?

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- Minikazus
- Andrzej Bobek był ubezpieczony w Odra TUIR S.A. od nieszczęśliwych wypadków. Złamał nogę w wyniku upadku na chodniku. Zgłosił szkodę do zakładu ubezpieczeń. Ubezpieczyciel żąda od niego aktu zgonu prababci Genowefy. Uzasadnia, że charakter złamania nogi wskazuje na genetyczną wadę kości udowej.
- Pytanie:
 - - czy ubezpieczyciel stosuje nieuczciwą praktykę rynkową?
 - - jeśli tak, to jakiego rodzaju?

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- Minikazus
- Krajowa Izba gospodarcza Ubezpieczycieli komunikacyjnych stworzyła Kodeks Etyki Ubezpieczeniowej, gdzie jest przepis nakazujący członkom stosować reklamy porównawcze. Nie wymaga jednak stosowania obiektywnych kryteriów, które miałyby służyć porównaniu.
- Pytanie:
 - - czy jest to nieuczciwa praktyka rynkowa?
 - Jeżeli tak, jakiego rodzaju?

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- czyny nieuczciwej konkurencji
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji
(t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 419)

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- Czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta.
- Czyny wymienione w ustawie mają charakter przykładowy

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- Czynem nieuczciwej konkurencji jest takie oznaczenie przedsiębiorstwa, które może wprowadzić klientów w błąd co do jego tożsamości, przez używanie firmy, nazwy, godła, skrótu literowego lub innego charakterystycznego symbolu wcześniej używanego, zgodnie z prawem, do oznaczenia innego przedsiębiorstwa.

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- Czynem nieuczciwej konkurencji jest opatrywanie towarów lub usług fałszywym lub oszukańczym oznaczeniem geograficznym wskazującym bezpośrednio albo pośrednio na kraj, region lub miejscowość ich pochodzenia albo używanie takiego oznaczenia w działalności handlowej, reklamie, listach handlowych, rachunkach lub innych dokumentach.

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- Czynem nieuczciwej konkurencji jest takie oznaczenie towarów lub usług albo jego brak, które może wprowadzić klientów w błąd co do pochodzenia, ilości, jakości, składników, sposobu wykonania, przydatności, możliwości zastosowania, naprawy, konserwacji lub innych istotnych cech towarów albo usług, a także zatajenie ryzyka, jakie wiąże się z korzystaniem z nich.

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- Art. 11 [Tajemnice przedsiębiorstwa]
- 1. Czynem nieuczciwej konkurencji jest przekazanie, ujawnienie lub wykorzystanie cudzych informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa albo ich nabycie od osoby nieuprawnionej, jeżeli zagraża lub narusza interes przedsiębiorcy.
- 2. Przepis ust. 1 stosuje się również do osoby, która świadczyła pracę na podstawie stosunku pracy lub innego stosunku prawnego - przez okres trzech lat od jego ustania, chyba że umowa stanowi inaczej albo ustał stan tajemnicy.
- 3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się wobec tego, kto od nieuprawnionego nabył, w dobrej wierze, na podstawie odpłatnej czynności prawnej, informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa. Sąd może zobowiązać nabywcę do zapłaty stosownego wynagrodzenia za korzystanie z nich, nie dłużej jednak niż do ustania stanu tajemnicy.
- 4. Przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności.

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- Czynem nieuczciwej konkurencji jest naśladowanie gotowego produktu, polegające na tym, że za pomocą technicznych środków reprodukcji jest kopiowana zewnętrzna postać produktu, jeżeli może wprowadzić klientów w błąd co do tożsamości producenta lub produktu.

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- Czynem nieuczciwej konkurencji jest reklama odwołująca się do uczuć klientów przez wywoływanie lęku, wykorzystywanie przesądów lub łatwowierności dzieci.

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- Minikazus
- Alfa sp. z o.o. produkuje wina musujące. Jedno z nich nazwała „Szampan Oryginal”.
- Pytanie:
 - - czy jest to czyn nieuczciwej konkurencji?
 - - jeżeli tak, to jakiego rodzaju?

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

- Minikazus
- Andrzej Bobek był do 2017 r. pracownikiem Alfa sp. z o.o., gdzie nadzorował linię produkcyjną podzespołów samochodowych
- Dwa miesiące po zwolnieniu przekazał konkurentowi Alfa sp. z o.o. istotne informacje technologiczne dotyczące tej linii produkcyjnej
- Pytanie:
 - - czy jest to czyn nieuczciwej konkurencji?
 - - jeżeli tak to jakiego rodzaju?

Regulacja sektorów infrastrukturalnych

- Regulacja – inna od reglamentacji szczególna metoda interwencji administracji publicznej w gospodarce rynkową
- Ogranicza wolność gospodarczą przedsiębiorców działających w sektorze użyteczności publicznej

- Sektor użyteczności publicznej?

- działania których celem jest bieżące i nieprzerwane zaspokajanie zbiorowych potrzeb ludności w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych.
- M.in. zapewnienie dostępu do wody, prądu, gazu

- Podstawowa przesłanka regulacji = konieczność zapewnienia przez Państwo skutecznego funkcjonowania tzw. sektorów infrastrukturalnych (sektorów sieciowych)
- Celem tego oddziaływania jest
 - zapewnienie realizacji interesu publicznego – objawiającego się przede wszystkim w zapewnieniu świadczeń usług użyteczności publicznej
 - ochrona konsumentów – zapewnienie odpowiedniej dostępności, jakości i ceny korzystania z usług
 - tworzenie i ochronie konkurencji na rynku zagrożonym monopolem naturalnym

- Przedmiot regulacji:
 - Budowa, utrzymanie i eksploatacja sieci przesyłowych

- Organy regulacyjne w Polsce to:
 - Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (telekomunikacja i poczta),
 - Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (energetyka)
 - Prezes Urzędu Transportu Kolejowego (kolej)
 - Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego (lotnictwo)
 - wodociągi, woda, oczyszczalnie ścieków – odpowiedni wójt, burmistrz, prezydent miasta

- Do środków prawnych regulacji należą:
 - środki prawne nadzoru (zatwierdzanie taryf, kosztów, cen, planów rozwoju),
 - środki prawne kontroli (parametrów jakościowych usług świadczonych przez przedsiębiorstwa podlegające regulacji, kwalifikacji),
 - rozstrzyganie sporów między uczestnikami rynku (w zakresie dostępu do urządzeń kluczowych),
 - rozstrzyganie sporów między przedsiębiorcami świadczącymi usługi a konsumentami,
 - kary nakładane przez organy regulacyjne przypadku niezrealizowania decyzji (obowiązków) organów regulacyjnych.

Sektor MŚP

Sektor MSP

- Mikroprzedsiębiorcy
- Mali przedsiębiorcy
- Średni przedsiębiorcy

Definicje ustawowe – art. 7 ust.1 pkt 1-3 Prawa
przedsiębiorców

Mikroprzedsiębiorca – przedsiębiorcę, który w co najmniej jednym roku z dwóch ostatnich lat obrotowych spełniał łącznie następujące warunki:

- a) zatrudniał średniorocznie mniej niż 10 pracowników oraz
- b) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz z operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 2 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 2 milionów euro;

Mały przedsiębiorca – przedsiębiorcę, który w co najmniej jednym roku z dwóch ostatnich lat obrotowych spełniał łącznie następujące warunki:

a) zatrudniał średniorocznie mniej niż 50 pracowników oraz

b) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz z operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 10 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 10 milionów euro

– i który nie jest mikroprzedsiębiorcą

Średni przedsiębiorca – przedsiębiorcę, który w co najmniej jednym roku z dwóch ostatnich lat obrotowych spełniał łącznie następujące warunki:

- a) zatrudniał średniorocznie mniej niż 250 pracowników oraz
- b) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz z operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 50 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jed-nego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 43 milionów euro

– i który nie jest mikroprzedsiębiorcą ani małym przedsiębiorcą

- **Średnioroczne zatrudnienie** określa się:
 - w przeliczeniu na pełne etaty,
 - nie uwzględniając pracowników przebywających na urloпах macierzyńskich, urloпах na warunkach urlopu macierzyńskiego, urloпах ojcowskich, urloпах rodzicielskich i urloпах wychowawczych, a także zatrudnionych w celu przygotowania zawodowego.

Sektor MŚP a forma prawna prowadzonej działalności gospodarczej?

- Dlaczego w ogóle wyodrębnia się sektor MŚP?

- Dlaczego wspiera się przedsiębiorców z sektora MŚP?

- W jaki sposób wspiera się sektor MŚP?

Przykład ułatwień dla sektora MŚP

Prawo Przedsiębiorców:

- Art. 55. 1. Czas trwania wszystkich kontroli organu kontroli u przedsiębiorcy w jednym roku kalendarzowym nie może przekraczać w odniesieniu do:
 - 1) mikroprzedsiębiorców – 12 dni roboczych;
 - 2) małych przedsiębiorców – 18 dni roboczych;
 - 3) średnich przedsiębiorców – 24 dni roboczych;
 - 4) pozostałych przedsiębiorców – 48 dni roboczych.

- Sektor MŚP a duzi przedsiębiorcy?

Rzecznik MŚP

- **Prawo przedsiębiorców**
- **Art. 16.** 1. Na straży praw mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców stoi Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców.
- 2. Zakres i sposób działania Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców określają odrębne przepisy.

USTAWA z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku
Małych i Średnich Przedsiębiorców (Dz.U. 2018
poz. 648)

- Ustawa o Rzeczniku MŚP

Art. 1. 1. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców, zwany dalej „Rzecznikiem”, stoi na straży praw mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców, w szczególności poszanowania zasady wolności działalności gospodarczej, pogłębiania zaufania przedsiębiorców do władzy publicznej, bezstronności i równego traktowania, zrównoważonego rozwoju oraz zasady uczciwej konkurencji i poszanowania dobrych obyczajów oraz słuszych interesów przedsiębiorców.

- Ustawa o Rzeczniku MŚP
- **Art. 3. 1.** Rzecznika powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki.

- Ustawa o Rzeczniku MŚP
- **Art. 4. 1.** Kadencja Rzecznika trwa 6 lat i rozpoczyna się z dniem jego powołania.
- 2. Ta sama osoba może być Rzecznikiem tylko jedną kadencję.
- 3. Kadencja Rzecznika wygasa w przypadku jego śmierci lub odwołania.

- **Ustawa o Rzeczniku MŚP**
- **Art. 8.** Do zadań Rzecznika należy:
 - 1) opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących interesów przedsiębiorców oraz zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) pomoc w organizacji mediacji między przedsiębiorcami a organami administracji publicznej;
 - 3) współpraca z organizacjami pozarządowymi, społecznymi i zawodowymi, do których celów statutowych należy ochrona praw przedsiębiorców oraz współdziałanie ze stowarzyszeniami, ruchami obywatelskimi, innymi dobrowolnymi zrzeszeniami i fundacjami oraz z zagranicznymi i międzynarodowymi organami i organizacjami na rzecz ochrony praw przedsiębiorców oraz poszanowania zasady wolności działalności gospodarczej i równego traktowania;
 - 4) inicjowanie i organizowanie działalności edukacyjnej i informacyjnej w zakresie związanym z wykonywaniem działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności w dziedzinie przedsiębiorczości oraz prawa gospodarczego;
 - 5) podejmowanie innych działań, o których mowa w art. 9, o ile służą one ochronie praw przedsiębiorców.

Ustawa o Rzeczniku MŚP

- **Art. 9. 1.** W zakresie ochrony praw przedsiębiorców Rzecznik może:
- 1) występować do właściwych organów z wnioskami o podjęcie inicjatywy ustawodawczej albo wydanie lub zmianę innych aktów normatywnych w sprawach dotyczących działalności gospodarczej;
- 2) występować do właściwych organów z wnioskiem o wydanie objaśnień prawnych, o których mowa w art. 33 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, jeśli przepisy będące przedmiotem wniosku budzą wątpliwości w praktyce lub ich stosowanie wywołało rozbieżności w rozstrzygnięciach wydawanych przez właściwy organ administracji publicznej;
- 3) informować właściwe organy nadzoru lub kontroli o dostrzeżonych nieprawidłowościach w funkcjonowaniu organów administracji publicznej;
- 4) występować do właściwego ministra lub organu upoważnionego ustawowo do opracowywania i wnoszenia do rozpatrzenia przez Radę Ministrów projektów aktów normatywnych z wnioskiem, o którym mowa w art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców;
- 5) występować do Sądu Najwyższego z wnioskiem, o którym mowa w art. 83 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2018 r. poz. 5 i 650);
- 6) wnosić skargę nadzwyczajną, na podstawie art. 89 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym;
- 7) występować do Naczelnego Sądu Administracyjnego z wnioskami o podjęcie uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych;
- 8) zwrócić się o wszczęcie postępowania administracyjnego, wnosić skargi i skargi kasacyjne do sądu administracyjnego, a także uczestniczyć w tych postępowaniach – na prawach przysługujących prokuratorowi;
- 9) żądać wszczęcia przez uprawnionego oskarżyciela postępowania przygotowawczego w sprawach o przestępstwa wszczynane z urzędu;
- 10) informować właściwe organy o dostrzeżonych barierach i utrudnieniach w zakresie wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.